

vonnis heeft voorgelezen, wordt van de pui bij klokslag namens Baljuw, Schout, Burgemeesteren en Schepenen bekend gemaakt, dat een ieder zich buiten den ring heeft te houden op verbeurte van zijn opperkleed en dat niemand de Justitie mag hinderen met woorden of werken op poene van lijf en goed.

Nu komt er stilte onder de menigte, want Jan Hendriks wordt uit het stadhuis, waar ook de andere gevangenen zijn, naar buiten geleid. Men voert hem naar den middelsten paal, zet een stoeltje onder zijn voeten en doet een koord om zijn hals. Dan draait meester Aert het koord van achteren met een stok stijf om, trekt het stoeltje weg, zoodat de veroordeelde komt te hangen en trekt hem daarop eenige malen aan de beenen Alsnu komt waarschijnlijk om door verstikking een einde aan het lijden te maken, meester Jan met een haverschoof waarin zich buskruit bevindt. Het kruit wil echter niet branden. Meester Aert, die een kool vuur met een tang in het buskruit moet werpen, mist tot drie, vier malen. Het stroo rookt en zengt den ongelukkige het gezicht . . .

Het volk kan zich op het zien van deze marteling niet langer inhouden. »Gij smackt het vuyr qualik.» »Gij doet den man duizend dooden aan»! »Smijt den beul dood»! »Steenigt hem!» Zoo roept en krijgt de menigte en het blijft niet bij woorden. Een vrouw trekt haar pantoffel uit en werpt daarmede naar den beul en dit is voor de omstanders als een sein om met steenen te gaan gooien. Meester Jan begint al het hachelijke van zijn toestand in te zien, staakt zijn werk en vindt, echter niet zonder eenige stooten te hebben opgelopen, een goed heenkomen in de woning van Jan Sempel (1) genaamd

(1) Jan Jacobs Sempel, een kleinzoon (?) van dezen was in 1614 makelaar te Rotterdam en stond aan de zijde der Remonstranten. Zie mijn *Calvinisten in Holland*, bl. 238 en 239.